

РАКОВИЧ Андрій Андрійович (14(26). 02. 1869 —

після 1917) — громадсько-політичний діяч. Походив із козацько-старшинського роду. Мав великі землеволодіння у Чернігівській, Полтавській, Волинській губ. Закінчив Колегію П. Галагана у Києві (1890). Займався сільським господарством і громадською діяльністю. 1896—1906 — предводитель дворянства Козелецького пов. Чернігівської губ. (нині Чернігівський р-н Чернігівської обл.). 1898 — засновник і голова правління Бобровицького товариства цукрових заводів (Козелецької пов.); 1910 — товариства Глобинського цукрового заводу (нині Кременчуцький р-н Полтавської обл.). Член правління Всеросійського товариства цукрозаводчиків. 1911 обраний членом Державної думи Російської імперії від з'їзду землевласників, 1912 переобраний від Чернігівської губ. Входив до комісій з народної освіти, місцевого самоуправління і бавовництва, фракцій «Союзу 17 жовтня» і земців-октябристів. Під час 1-ї світової війни від 1915 — уповноважений Російського товариства Червоного Хреста у Чернігівській губ. Після 1917 подальша доля невідома.

В. В. Томазов

Бібліографічний опис:

Ракович Андрій Андрійович / В. В. Томазов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890881>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).